

ρίστε, κύριε. 'Η συντροφιά σας μου είνε ευχάριστη, αλλά...
 — Πολύ καλά. Φεύγω τότε.
 — 'Όχι, όχι, μη φύγετε. Περάστε καλύτερα στο σαλονάκι. 'Ισως έρθω σέ λίγο.

'Ο Δανιήλ τή χαράτσησε και δγῆκε ἀπ' τὸ δωμάτιο μὲ τὴν ψυχὴ του γεμάτη ἀηδία. 'Όταν μπῆκε στὸ πλαγιὸν σαλονάκι, βρῆκε τὴν 'Ανίτα νὰ κάθεται καὶ νὰ κεντᾷ. 'Έτσι τὴν εἶχε συμβουλέψει νὰ κάνη ἡ Φαουστίνα.

'Ο νέος, μόλις εἶδε τὴν 'Ανίτα, θαμπαώθηκε. Τοῦ φάνηκε πὼς ἔδγαινε ἀπ' τὸ σκοτάδι καὶ ξανάβλεπε τὸν ἥλιο.

— Συγγνώμην, δεσποινίς, τῆς εἰτε. Εἴστε ἡ ἀδελφὴ τῆς Φαουστίνας ;

— Μάλιστα, κύριε, ἀποκρίθηκε ἡ κόρη, κοκκινίζοντας.

— 'Η ἀδελφὴ σας εἶνε ἀρρωστη καὶ μοῦ εἶτε νὰ τὴν περιμεῖνω ἔδω. Μοῦ ἐπατρέπετε νὰ καθῶσσι ;

— Μὲ μεγάλη μου εὐχαρίστηση.

Γιὰ νὰ μὴν τὰ πολυλογούμε, οἱ δύο νέοι ἔπιασαν ἀμέσως κουβέντα, σχετίζοντας καὶ βεβαιώθηκαν, ὅτι τὰ αἰσθητά τους συμφωνοῦσαν καὶ ὅτι ἦσαν πλασμένοι ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο.

'Έκεινο τὸ βράδυ κῆσαναν μαζί ὡς τὰ μεσάνυχτα κ' ὁ Δανιήλ, ἀφοῦ ἄκουσε τὴν 'Ανίτα νὰ παῖρη καὶ συνάτα τὸν Μπάξ ὡραϊότατα, τὴν καληνυχτῶσε μὲ τὴν ὑπόσχεσι ὅτι θὰ ξαναπήγαινε.

Πραγματικά, ὁ νεαρὸς ἐρωτευμένος πῆγε καὶ τὴν ἐπομένῃ καὶ τὴ μεθεπομένη καὶ ἀρκετὲς βραδιὸς ἀκόμα κ' ἔμεινε ὠρες ὀλόκληρες μαζί μὲ τὴν ἀγαπημένη του.

Τὴν τελευταία φορὰ, ἐνὸς ἡ-ταν γονατισμένος μπρὸς στὰ πόδια τῆς 'Ανίτας καὶ τῆς ἔθειο-λογοῦτο τὸν ἔρωτά του, ἄνοιξε ξαφνικά ἡ πόρτα καὶ μπῆκε ἡ Φαουστίνα, ἡ ὁποία εἶχε ἀρκετὸν καιρὸ νὰ φραγῆ.

— 'Α, κατεργάρηδες, σὰς τσάκωσα ! εἶπε γελαστά, ἀλλὰ καὶ μὲ σοβαρότητα. Κύριε Σκετίν, βλέπω ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν ἀδελφὴν μου κ' αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ πολὺ. 'Η 'Ανίτα εἶνε μιά κοπέλλα πρῶτης τάξεως καὶ σὰς ἀγαπᾷ κ' αὐτή. Σὰς τὴ δίνο λοιπὸν γυναῖκα μ' ὅλη τὴν καρδιά μου. 'Η πρῶτα τῆς εἶνε δεκαπέντε χιλιάδες οὐγκιὰς χρυσοῦ ! Δὲν πιστεύω ν' ἀρνηθῆτε....

— 'Α, μὰ, κάθε ἄλλο. Δέχομαι μὲ μεγάλῃ μου χαρὰ καὶ σὰς ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου, ἀπάντησε ὁ νέος.

Οἱ γάμοι τὸν δύο νέων ἐτελέσθησαν σὲ λίγο καιρὸ στὸ σπίτι τῆς Φαουστίνας.

Τὰ χρήματα τῆς προίτας τὰ κατέβαλαν μισὰ καὶ μισὰ ὁ δὸν Φίλιππος καὶ ὁ λόρδος 'Ιστον.

Οἱ νεόνυμφοι, ἀφοῦ εἶδαν τὸ δνεῖρό τους νὰ πραγματοποιεῖται, ἀποχαρῶντησαν μὲ συγκίνησι τὴ Φαουστίνα κ' ἔφυγαν γιὰ τὴ Φλωρεντία.

'Αλλὰ καὶ ἡ Φαουστίνα, ὅσοι' ἀπ' τὴ γενναϊότητα αὐτὴ προῆξι τῆς δὲν κῆθησε πολὺ στὴν Πάριον. 'Έμεινε μονάχα δὺβ βρομάδες καὶ κατόπιν ἐτοιμάστηκε γιὰ τὴν Πετροῦπολι, ἐκεῖ ὅπου τὴν ἐσπορχε ἡ τυχοδιωκτικὴ τῆς ψυχῆ, ἡ ἀχόρταχη ἀπὸ περιπέτειες...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.

ΣΟΥΗΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Η ΒΙΒΛΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Στὴ Βασιλικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Στοκχόλμης φυλάσσεται μὲ μεγάλη προσοχὴ ἓνα τεράστιο βιβλίον, τὸ ὁποῖο οἱ Σουηδοὶ ἀποκαλοῦν «Βίβλο τοῦ Διαβόλου».

Τὸ βιβλίον αὐτὸ ἔχει μῆκος 90 πόντων, πλάτος 50 καὶ βάρος τόσο μεγάλον, ὥστε χρειάζεται νὰ βάλουν τὰ δυνάτα τους τρεῖς ἄνθρωποι γιὰ νὰ τὸ σηκώσουν. 'Αποτελεῖται ἀπὸ 309 ἐν διαφ σελίδες, τὰ γράμματά του εἶνε γοθικά καὶ τὰ κεφαλαῖα του στοιχεῖα εἶνε χρωματιστά καὶ γεμάτα στολίδια.

'Η Βίβλος τοῦ Διαβόλου περιέχει τὴν Παλαιὰ καὶ τὴν Καινὴ Διαθήκη, ἱστορίαν τῶν ἀρχαίων 'Ιουδαίων, διάφορες ἄλλες ἱστορικὲς πληροφορίες καὶ διάφορες μαγικὲς συνταγὲς καὶ συμβουλές, σχετικὰ μὲ τὴν θεραπεία τῶν νόσων καί... τὴν ἀνεύρεσι τῶν κλεπτῶν.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1224, ὅσοι' ἀπὸ πολλὰς περιπέτειες, ἔπεσε κατὰ τὸ 1628 στὰ χεῖρα τῆς Βασιλικῆς τῆς Σουηδίας Χρηστίνας καὶ ἔκτοτε παρέμεινε στὴν ἐκεῖ Βασιλικὴ Βιβλιοθήκη.

Γιὰ τὴ συγγραφὴ τοῦ τεραστίου αὐτοῦ βιβλίου ὑπάρχουν διάφορες παραδόσεις. Μιά ἀπ' αὐτὲς εἶνε κ' αὐτὴ ποὺ θὰ διηγηθῶμε παρακάτω. Λέγεται ὁδηλαδὴ, ὅτι κάποιος καλόγηρος καταδικάστηκε θάνατον σὲ θάνατον γιὰ ἓνα ἀποτροπιασμὸν ἔγκλημα ποὺ διέπραξε κ' ἐπρόκειτο νὰ χριστὶ ζωντανός.

'Αλλὰ κατὰ τὴν τελευταία στιγμὴ τοῦ χριστῆ ἡ ἔσφι, γιὰ παρουσίαν ἀπορροδῶντα τὸ ὄγκωδες αὐτὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἰσχυρίστηκε ὅτι ἔγραψε μέσα σέ... μιά νύχτα ! 'Επειδὴ ἔτσι αὐτὸ ἔθεωρήθηκε ἀδύνατον, ἐπιστεύθηκε ὅτι ὁ καλόγηρος εἶχε ὡς συνεργὸν του τὸν Διάβολον, ἔξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ βιβλίου.

Σὲ μιά ἀπ' τῆς σελίδες τῆς Βίβλου ὑπάρχει καὶ ἡ εἰκόνα τοῦ Διαβόλου, ἡ ὁποία ἐπέχει ἔθειον ἵσχυρον φῶς κάτω ἀπὸ ἓναν ἐξορισμό.

Μιά ἄλλη παράδοσις πάλι λέγει ὅτι, ὅταν ὁ καλόγηρος αὐτὸς καταδικάστηκε σὲ θάνατον, τὴν παραμονὴ τῆς ἐτελέσεώς του ἐπεκαλέσθη τὸ Διάβολον.

'Ο Διάβολος παρουσιάστηκε ἀμέσως ἐμπρὸς του καὶ τὸν καθίστασε, λέγοντάς του, ὅτι θὰ δὲν ἔσῳζε.

Τὴν ἄλλη μέρα, μόλις ἔφραξε, οἱ καλόγηροι ἐτοιμάστησαν νὰ παρενεθῶν στὴν τιμωρίαν τοῦ συναδέλφου των, κ' ὁ ἡγούμενος ἄρχισε νὰ διαβάζῃ τῆς συνηθισμένως νεκρώσιμης εὐχῆς.

'Έξαφνα ὁμως, ἐνὸς ἦσαν δια ἔτοιμα καὶ δὲν ὑπελείπετο παρὰ νὰ χριστῶν ζωντανὸν τὸν καλόγηρον, ἀπὸ τὸ ἔθος τοῦ κωδονοστασίου ἀκούστηκε νὰ σημαίνῃ ἡ καμπάνα κατὰ ἓναν τρόπον διαβολικό.

Οἱ χριστῆς τρούφιζαν κ' ἄρπασαν νὰ τοὺς πέσουν τὰ μοσχιά ἀπ' τὰ χεῖρα, οἱ καλόγηροι ἄρπασαν στὴ μνήτη τὰ ψαλόματα κ' ἔβλα ἔμειναν σιωπηλοὶ καὶ κέρτριμοι. Μονάχα ὁ κατὰδίκος πῆρε θάρρος καί, σηκώνοντας τὰ μάτια του πρὸς τὸ καμπαναριό, φώνησε :

— 'Αν εἶσαι σὺ ὁ προστάτης μου, ἔλα νὰ μ' ἐλευθερώσῃς...

Τότε τὸ Διάβολον, ποὺ εἶχε πάρει μορφή καλόγηρον, πήδησε ἀπὸ τὸ καμπαναριό καὶ ἔβλεπε τὸν καλόγηρον ἀπ' τὰ δεσπὰ του.

Οἱ καλόγηροι, βλέποντας τὸ θάψιμα, νόμισαν ὅτι ἐκεῖνος ποὺ πήδησε, ἦταν κανένας ἅγιος καὶ ἔπεσαν ἀμέσως γονατιστοὶ. Τότε ὁ Διάβολος τοὺς εἶπε :

— 'Αθλιοὶ ἁμαρτωλοὶ, σηκώθητε γρήγορα ἐπάνω καὶ τρέξτε νὰ μοῦ φέρετε ὅσους γαιδάρους συναντήσῃτε καθένας σας στὸ δρόμον του...

Οἱ καλόγηροι, καθὸς κ' ὁ ἅγιος ἡγούμενος, ἰπάκουσαν στὴ διαταγὴ τοῦ Σατανᾶ, ἐγκατέλειψαν τὴν ἴδια ὄρα τὸ μοναστήριον καὶ βγῆκαν πρὸς ἀναζήτησιν γαιδάρων. 'Επειδὴ ὁμως τὰ ζῶα αὐτὰ ἦσαν σπάνια σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος, χρειάστησαν γιὰ νὰ μαζέψουν 160 γαιδάρους νὰ περάσουν ἰσάριθμα χρόνα.

'Όταν ἐπὶ τέλος συγκεντρώθηκε ὁ παραπάνω ἀριθμὸς, οἱ καλόγηροι, κατ' ἐντολὴν τοῦ Διαβόλου, σκότωσαν τοὺς γαιδάρους, τοὺς ἔβγαλαν τὸ τομάρι, τὸν κατεργάστησαν ὅσο μπορούσαν καλύτερα, κ' ἔφτιασαν μ' αὐτὸ τὸ βιβλίον τοῦ Διαβόλου. Τότε ὁ Διάβολος ἔβλεψε τὸν προστατευμένο του σ' ἓνα κελλὶ καὶ τοῦ εἶπε πὼς δὲν θὰ πεθάνῃ, πρὶν συμπληρώσει ὀλόκληρον τὸ βιβλίον.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πέρασαν δὺβ ὀλόκληρον αἰῶνες κ' ὁ καλόγηρος ἐξεκαλοῦσθεσε νὰ γράφῃ.

'Ο Διάβολος τὸν λυτήθηκε τέλος καὶ τὸν ἄρπασε νὰ πεθάνῃ, μόλις ἔγραψε τὴν τελευταία λέξι στὸ βιβλίον. 'Απὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνην τὸ σατανικό βιβλίον παρέμεινε ἀναλλοίωτον, μὲ τὴ διαφορά, ὅτι ὁ Διάβολος ἔκλεβε κάπου—κάπου κανένα φύλλον. 'Έτσι ἀπὸ τῆς 316 σελίδες, ποὺ εἶχε στὴν ἀρχὴ ἡ Βίβλος τοῦ Διαβόλου, κατάντησε νὰ μετῆ μὲ 309.

Μιά ἀπὸ τῆς εἰκόνας τῆς «Βίβλου τοῦ Διαβόλου».

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΜΙΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

'Όταν ἔξερχόγη ὁ Κρηματικός πόλεμος μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Γαλλίας, ἡ διάσημη Γαλλίς τραγουδοῦς Ραχίλ, ῥησκόταν σὲ περιουδεῖα στὴν Πετροῦπολι. Τὴν παραμονὴ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Ρωσικῶν στρατευμάτων, μερκοὶ ἀπ' τοὺς ἀξίωματικούς ποὺ θὰ ἐλάμβαναν μέρος στὴν ἐκπορτεῖα, ἔδωσαν ἓνα γεῖμα πρὸς τιμὴν τῆς μεγάλης καλλιτέχνιδος. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ γεύματος, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς εἶπε στὴ Ραχίλ :

— Προστιμούμε νὰ μὴ σὰς ποῦμε «ἀντίον», ἀλλὰ «καλὴν ἀντίμωσι», ἔδωσαν ἓνα γεῖμα πρὸς τιμὴν τῆς μεγάλης καλλιτέχνιδος. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ γεύματος, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς εἶπε στὴ Ραχίλ :

— Προστιμούμε νὰ μὴ σὰς ποῦμε «ἀντίον», ἀλλὰ «καλὴν ἀντίμωσι», ἔδωσαν ἓνα γεῖμα πρὸς τιμὴν τῆς μεγάλης καλλιτέχνιδος. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ γεύματος, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς εἶπε στὴ Ραχίλ :

'Η Ραχίλ ὁμως δὲν μπόρεσε ν' ἀνεχθῆ μὴ τέτοια προσβολὴ γιὰ τὴν πατρίδα τῆς. 'Απάντησε λοιπὸν κ' αὐτὴ χαμογελώντας :

— Καλὴν ἀντίμωσι λοιπὸν στὸ Παρίσι !... Ὁ εἶμαι εὐχαριστομένη νὰ σὰς ξαναῖδω, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ Γαλλία δὲν εἶνε τόσο πλούσια, ὥστε νὰ μορῆ νὰ προσφέρει σεμψάνες σ' ἄλλους τοὺς πολεμικούς ἀχμαλώτους τῆς !..